گزارش

مهاجرانی: مازوت کم‌گوگرد به نیروگاه‌ها عرضه شد

سخنگوی دولت خبر داد: برای اولین‌بار مازوت کم‌گوگرد به نیروگاه‌ها عرضه شده است. فاطمه مهاجرانی در ابتدای نشسته خبری هفتگی با اشاره به دستور رئیس‌جمهوری برای اعمال محدودیت‌های بودجه‌ای و جلوگیری از افزایش هزینه‌های عمومی، اظهار کرد: سازمان برنامه و بودجه در این زمینه اولویت‌بندی برای اجرای طرح‌های تملک دارایی و سرمایه‌ای نیمه‌کاره انجام داد. با وضعیت تخصیص بودجه به طرح‌های بسیاری در کشور، این موارد چندده‌سال طول می‌کشد تا آماده شود که در این صورت، موضوع به ضد خود تبدیل می‌شود.

او با یادآوری برگزاری تجمعاتی در برخی شهرها از سوی سمن‌های اجتماعی و محیط‌زیستی در سال گذشته برای نسوزاندن مازوت در نیروگاه‌ها، اظهار کرد: این تجمعات بحق بود و دولت نیز مطابق قولی که داده بود، برای اولین‌بار مازوت کم‌گوگرد به نیروگاه‌ها عرضه شد. مهاجرانی با اشاره به راه‌اندازی سامانه جامع رصد پروژه‌های ملی، تأکید کرد: موضوعاتی از جمله ساخت نیروگاه‌های خورشیدی، توسعه و تجهیز مدارس، کیفیت‌بخشی آموزشی و پزشک خانواده و نظام ارجاع، مدیریت آب و کشاورزی و مدیریت گازهای فلر در این پروژه دیده شده است. نسخه نهایی آن در اختیار افراد قرار خواهد گرفت تا وضعیت پروژه‌های مرتبط با حوزه‌های مختلف از سوی مردم به نظارت گذاشته شود.

تولید سه هزار و ۱۶۵ مگاوات انرژی خورشیدی در نیروگاه‌های کشور

سخنگوی دولت گفت: در حال حاضر سه هزار و ۱۶۵ مگاوات انرژی خورشیدی در نیروگاه‌ها تولید می‌شود که به معنای سه‌برابرشدن انرژی خورشیدی در دولت چهاردهم است. پیش‌بینی رسیدن این میزان به هفت هزار مگاوات در دستور کار وزارت نیرو با همکاری بخش خصوصی است.

او با اشاره به اقدامات دولت در زمینه تخصیص کالابرگ، تأکید کرد: تاکنون ۱۰۰ همت به شکل نقدی به افراد ارائه شده و ۸۴ میلیون نفر کالابرگ دریافت کرده‌اند که امیدواریم به معیشت مردم کمک کند. کالابرگ «یسنا» هم که برای مادران باردار در اختیار سه دهک اول قرار گرفته است. مهاجرانی همچنین با اشاره به تحویل واحدهای مسکونی نهضت ملی مسکن، اظهار کرد: در این زمینه رشد ۷۱.۶درصدی داشته‌ایم که امیدواریم رشد بیشتری پیدا کند. سخنگوی دولت با اشاره به اقدامات دولت برای اسقاط خودروهای فرسوده، یادآور شد: در سال اول دولت چهاردهم شاهد افزایش اسقاط خودروهای فرسوده بودیم و این عدد به شکل قابل توجهی رشد کرد. امیدواریم با توجه به تعرفه‌ای که برای خودروهای هیبریدی و برقی در نظر گرفته شده، رقم قابل رشد باشد.

او در ادامه این نشست در پاسخ به پرسش‌های سه رسانه درباره شیوه افزایش قیمت بنزین، ادعای وجود کارت بنزین سفید و تأکید مجلس درباره اصلاح مصوبه بنزین، گفت: جمع نفت و گازی که هر روز استخراج می‌کنیم معادل هشت میلیون بشکه نفت در روز است که جمع آن به رقم ۱۸۰ میلیارد دلار در سال می‌رسد. در سال‌های ۹۸ و ۹۹ حدود شش تا هشت میلیارد دلار از صادرات بنزین درآمد داشتیم، چون تولید ما از مصرف‌مان پیش افتاده بود اما در حال حاضر شش میلیارد دلار بنزین وارد می‌کنیم. مهاجرانی یادآور شد: ظرفیت تولید ایران حدود ۱۱۰ میلیون لیتر در روز است. میانگین مصرف به صورت معمول در روزهای عادی حدود ۱۳۳ میلیون لیتر است. در برخی روزها مثل ایام نوروز مصرف بنزین به ۱۶۷ میلیون لیتر می‌رسد و در جریان جنگ ۱۲روزه مصرف بنزین به ۱۹۷ میلیون لیتر رسید. سخنگوی دولت با بیان اینکه درآمد صادرات نفت باید صرف مصارف عمومی شود، تصریح کرد: بنزین با قیمتی عرضه می‌شود که صرفه اقتصادی گازسوزکردن خودروها را هم از بین برده است. اعداد و ارقام نیز نشان می‌دهد که زمانی ۱۶ میلیون مترمکعب گاز CNG مصرف می‌شد اما امروز این رقم به ۹ میلیون مترمکعب رسیده و این در حالی است که ظرفیت کشور روی ۳۵ میلیون مترمکعب است.

او با یادآوری وضعیت آلودگی هوا در کلان‌شهرها، تصریح کرد: گزارش‌ها نشان می‌دهد ۶۰ درصد آلودگی کلان‌شهرها ناشی از آلاینده‌های متحرک (خودرو و موتورسیکلت) است. دولت باید دست روی دست بگذارد تا منابع ملی ایران دود شود و هوا را آلوده کند یا همچنان اجازه دهیم پولی که باید برای بهره‌برداری از میدان‌های مشترک صرف شود، دود شود؟ دولت باید سیاست‌های اجرایی را به‌گونه‌ای پیش ببرد که منافع ملی تأمین شود.

کارت سوخت سفید وجود ندارد

مهاجرانی تصریح کرد: کارت سوخت هم با ماشین صادر می‌شود نه با مالک آن، بنابراین اگر ماشینی فروخته شود کارت سوخت هم جابه‌جا می‌شود. کارت سوخت سفید هم وجود ندارد. سخنگوی دولت همچنین درباره اثر تورمی و نیز درآمد حاصله از نرخ سوم بنزین، اعلام کرد: اثر تورمی این اقدام دولت در زمینه بنزین هم دو دهم درصد برآورد شده است که امیدواریم با اقدامات دولت این اثر هم به حداقل برسد. حدود سه تا پنج همت نیز از این اقدام در اختیار دولت قرار می‌گیرد تا صرف معیشت مردم کند. او در پاسخ به پرسشی درباره اقدامات دولت برای اجرای قانون هوای پاک، گفت: رئیس‌جمهوری در برنامه‌های توسعه‌ای دولت بر موضوع سازگاری با حوزه‌های محیط زیستی و معیشت مردم تأکید ویژه دارد و این موارد خط قرمز دولت است. حرف درستی است که بسیاری از قوانین کاملا اجرا نمی‌شود که وضعیت هوا این‌چنین است. مهاجرانی یادآور شد: دولت اقداماتی در دستور کار دارد که یکی تسریع اسقاط ناوگان فرسوده، دیگری توسعه حمل‌ونقل عمومی و نیز تمرکز بر برقی‌سازی ناوگان حمل‌ونقل است. تعدادی خودرو یا اتوبوس برقی وارد شده ولی طبیعتا هنوز تا حد استاندارد فاصله بسیار است.

سخنگوی دولت ادامه داد: نکته دیگر تبدیل خودروی بنزین‌سوز به دوگانه‌سوز یا گازسوز است که از ابتدای دولت ۱۶۸ درصد رشد کرده است. همچنین ارتقای کیفیت و افزایش استاندارد سوخت را در دستور کار داریم تا از یورو ۴ به یورو ۵ انتقال یابد. کیفیت بنزین و نفت‌گاز پالایشگاه شیراز با استاندارد یورو ۵ است.

پالایشگاه تهران هم یورو۵ تولید خواهد کرد

او همچنین اعلام کرد: سال آینده پالایشگاه تهران هم یورو ۵ را تولید خواهد کرد. اولویت دولت هم در توزیع سوخت کلان‌شهرها به‌ویژه تهران، توزیع سوخت با استانداردهای یورو ۴ و یورو ۵ است که البته راهکار کوتاه‌مدت است اما با افزایش اقداماتی که اشاره کردم شاهد بهبود وضعیت خواهیم بود.

چین امروز و ایران پساماشه

ادامه از صفحه ۲

آقای کشاورززاده (سفیر سابق ایران در چین) هم به من گفت در تمام این ۴۵ سال هیچ‌گاه روابط دفاعی-تسلیحاتی ما با چین راهبردی و تعریف‌شده نبوده و اساسا به آن سطح نرسیده‌ایم که چین حاضر باشد تسلیحات حساس در مقابل اسرائیل به ما بفروشد.

حامد وفایی: درست است. چین هیچ‌گاه وارد دوگانه «ایران در برابر اسرائیل» یا برعکس نمی‌شود، اما این پرهیز از جانبداری مانع همکاری نظامی با ایران نیست. بخش نظامی همواره بخشی از روابط تهران-پکن بوده و در سند ۲۵ساله نیز تصریح شده است. خطای تحلیل در ایران آنجاست که چین را با منطق آمریکا می‌فهمیم؛ درحالی‌که سیاست خارجی چین بر «جمع نقیضین» استوار است. پکن در عین اینکه آمریکا را بزرگ‌ترین تهدید راهبردی خود می‌داند، بزرگ‌ترین شریک تجاری‌اش نیز واشنگتن است. همین الگو در روابط هم‌زمان چین با دو کره، ایران و عربستان در دوران تنش، یا همکاری هم‌زمان با فلسطین و اسرائیل قابل مشاهده است. این رویکرد ترکیبی از پراگماتیسم و رئالیسم است. در چنین الگویی، ایران باید ابتدا جایگاه واقعی خود را در نظام جهانی تعیین کند؛ یک قدرت منطقه‌ای، نه ابرقدرت و نه بازیگر کوچک. قدرت‌های منطقه‌ای موفق همچون عربستان، پاکستان و ترکیه، با ایجاد توازن میان قدرت‌های بزرگ بازی می‌کنند و در هیچ اردوگاهی حل نمی‌شوند. رشد تاریخی چین نیز زمانی آغاز شد که در دهه ۱۹۷۰ میان آمریکا و شوروی توازن برقرار کرد و فضای مانور خود را گسترش داد. اکنون نیز چهار ابتکار بزرگ شی جین‌پینگ -امنیت جهانی، توسعه جهانی، تمدن جهانی و حکمرانی جهانی- به اضافه طرح «یک کمربند- یک جاده» فرصت‌هایی جدی برای ایران ایجاد می‌کند. چین ایران را به‌عنوان یک تمدن کهن به رسمیت می‌شناسد، به منابع عظیم انرژی ایران نیاز دارد و در حوزه حکمرانی نیز ظرفیت گفت‌وگو وجود دارد. برخلاف آمریکا، رویکرد چین «برد-برد» است؛ چنان‌که در سال ۲۰۱۶ با مصر، عربستان و ایران هم‌زمان «مشارکت جامع راهبردی» امضا کرد. ایران باید برای چین در سبد توسعه ملی خود یک جایگاه واقعی و برنامه‌ریزی‌شده تعریف کند، نه اینکه تنها در بن‌بست‌ها به‌سوی شرق متمایل شود. اگر گفت‌وگوی راهبردی جدی آغاز شود، ایران می‌تواند سهمی پایدار در زنجیره ارزش چین -from انرژی و امنیت تا کریدور شمال-جنوب و صادرات کشاورزی- به دست آورد. ظرفیت وجود دارد؛ آنچه نیاز است برنامه و اراده راهبردی است.

اما دقیقا همین «برد-برد» که شما می‌گویید، آیا واقعا در مقابل «تله بدهی» قرار نمی‌گیرد؟

حامد وفایی: این دقیقا همان جایی است که ما چین را با عینک غربی می‌بینیم. چینی‌ها خودشان ۱۸۴۰-۱۹۴۹ را «قرن تحقیر» می‌نامند؛ دقیقا همان سیاست قایق‌های توپدار بریتانیا، جنگ تریاک، اشغال هنگ‌کنگ، تجزیه خاک چین. این زخم هنوز در DNA سیاست خارجی چین زنده است. به همین دلیل هیچ‌گاه از روش «یا امضا می‌کنی یا توپخانه شلیک می‌کند» استفاده نمی‌کنند؛ چون خودشان قربانی همان روش بودند. اگر احساس می‌کنید چین دارد شما را استعمار می‌کند، بروید پای میز مذاکره و نگذارید استعمارتان کند؛ زوری در کار نیست. مثل همان داستان معروف ایرانی که پوست موزی روی زمین دید و گفت: «ای بابا، حتما دوباره باید بیفتیم تو تله!»؛ خب نیفت!

وقتی چین روی پاکستان، سریلانکا، کشورهای آفریقایی و... انگشت می‌گذارد، می‌داند این کشورها راهی جز پذیرش توافق با چین ندارند...

خیر. مثلا من با یک چین‌شناس سریلانکایی صحبت کردم، پرسیدم «واقعا چین شما را به تله انداخت؟». گفت: «تله بود، اما ۷۰ درصد تقصیر فساد داخلی خودمان بود، نه زور چین». ازاین‌رو کلید در دست خود ماست که اگر شناخت عمیق داشته باشیم، اگر فساد داخلی را کنترل کنیم، اگر تیم مذاکره‌کننده حرفه‌ای و چین‌شناس بفرستیم، اصلا تله‌ای در کار نیست. چین برخلاف آمریکا راه را نمی‌بندد که بگوید «یا این را بپذیر یا من می‌روم». آقای عراقچی همین چند روز پیش گفت ترامپ و ویتکاف همین حرف را می‌زدند؛ چین هیچ‌گاه این کار را نمی‌کند. چین دنبال منافع خودش است (مثل هر کشور دیگری)، اما میزان سهمی که شما می‌برید فقط به دو چیز بستگی دارد؛ اول، میزان شناخت عمیق شما از چین و دوم، هوشمندی و حرفه‌ای‌گری تیم مذاکره‌کننده شما. اصلا چرا کیسینجر معمار روابط آمریکا-چین شد؟ چون قبل از هر چیز شطرنج چینی و فلسفه و ادبیات چینی خواند و فقط خاطراتش را ننوشت. ما در ایران هنوز در سطح «به‌به و چه‌چه» به چین مانده‌ایم.

جناب دکتر بشری، یک نقد جدی به حرف‌های شما و جناب وفایی وارد است که اگر چین واقعا تا این حد محتاط و غیرتهاجمی است، چرا آمریکا دارد یکی پس از دیگری راه‌های تنفسی چین را می‌بندد؟ اکنون ونزوئلا (یکی از بزرگ‌ترین تأمین‌کنندگان نفت سنگین چین) در خطر سقوط است. ضمنا فروش اف-۳۵ به عربستان (یعنی کل ساختار نظامی عربستان برای دهه‌های آینده صد درصد آمریکایی و قفل‌شده به آمریکا). ودر سمت دیگر نیز کریدور زنگزور در کنار کریدور هند-خلیج فارس-سوریه-اسرائیل-اروپا (دورزدن کامل ایران و چین) آیا اینها نشان نمی‌دهد که در واقع این آمریکاست که زمین بازی را تعریف کرده و چین دارد در زمین آمریکا بازی می‌کند؟

اسماعیل بشری: اگر خیلی اِکستریم و سیاه-سفید نگاه کنیم، بله این تهدیدها وجود دارد. اما واقعیت این‌طور نیست که همه این سناریوها صدرصد اجرا شوند. عربستان همین الان هم دهه‌هاست که تسلیحات آمریکایی می‌خرد؛ حتی در فروش اف-۳۵ هم آمریکا ملاحظات جدی دارد و نسخه‌ای می‌دهد که با اف-۳۵ اسرائیل متفاوت باشد و هر لحظه بتواند از کار بیندازد. دالان زنگزور هم هنوز روی کاغذ است؛ اگر ساخته شود، هم تهدید است هم فرصت. حتی ما هم می‌توانیم ریل خودمان را بکشیم و از همان دالان استفاده کنیم. همه چیز به این برمی‌گردد که ما چگونه وارد بازی می‌شویم. چینی‌ها استاد حداکثرکردن منافع خودشان شده‌اند، ما هم باید بشویم. اولین مشکل ما این شده که مذاکره تابو شده که «با این مذاکره می‌کنیم، با آن نمی‌کنیم»، «مستقیم حرف می‌زنیم یا غیرمستقیم». اینها همه محدودیت‌های خودساخته است. باید تیم مذاکره‌کننده قوی، با شناخت کامل و بدون احساس حقارت بفرستیم.

هر دوی شما گفتید مشکل اصلی از ماست. اگر بخواهیم آسیب‌شناسی کنیم و هم‌زمان ایدئولوژی‌مان را هم حفظ کنیم، آیا می‌شود مثل چین هم‌زمان هم ایدئولوژی (یا آرمان) داشته باشیم، هم اقتصاد باز؟

اسماعیل بشری: قطعا می‌شود، اما ما هنوز در دام دوگانه جنگ سردی گیر کرده‌ایم؛ یا چپ مطلق یا راست مطلق. در فضای مجازی الان یک عده همه بدبختی‌ها را گردن «چپ» می‌اندازند، یک عده هم می‌گویند فقط «کاپیتالیسم» نجاتمان می‌دهد. هیچ‌کدام درست نیست. راه سوم، راه‌های میانه و راه‌های ایرانی است. چین دقیقا همین کار را کرد که ایدئولوژی را در سیاست خارجی به حداقل رساند، در داخل هم فقط برای انسجام ملی نگه داشت، اما اقتصاد را کاملا باز کرد و از همه ابزارهای سرمایه‌داری استفاده کرد، بدون اینکه بگوید من کاپیتالیست شده‌ام. ما هم لازم نیست ایدئولوژی‌مان را دور بریزیم، اما باید بفهمیم که می‌توانیم با روسیه و چین کار کنیم، اما خودباخته نباشیم و بازی را دیگران برایمان تعیین نکنند. آقای ظریف بارها گفته «لاوروف بازی را به هم زد»؛ مشکل اینجاست که ما هنوز اجازه می‌دهیم دیگران برایمان بازی را تعریف کنند. باید خودمان بازی‌ساز باشیم، نه اینکه فقط در زمین دیگران بازی کنیم. لذا اگر سعی کنیم بازی را خودمان تعیین کنیم و نه دیگران، آن‌وقت می‌توانیم امتیازات لازم را بگیریم و کشور را از وضعیت بغرنج فعلی خارج کنیم.

جناب بشری، ولی در جهان پساقطبی حرف شما صدق می‌کند، اما هرچه بدبختی هست مال چپ‌هاست! جناب وفایی، بیایید روی این قضیه تمرکز کنیم. الان در نقطه عطف قرار گرفته‌ایم و خیلی‌ها معتقدند نیاز ما بیش از گذشته به سیاست نگاه به شرق و مشخصا چین و روسیه است. حالا چینی‌ها و روس‌ها بعد از جنگ اوکراین می‌گویند فضای ۱+۵ دیگر وجود ندارد و تمایلی به مکانیسم‌های مشترک با آمریکا و تروئیکای اروپایی ندارند. پس واقعا بازی چین در دوران پساماشه چیست؟ جایگزینی ایران در سیاست خارجی چین کجاست؟

حامد وفایی: ببینید، بحث فعال‌شدن مکانیسم ماشه ماه‌ها قبل قابل پیش‌بینی بود. پیش از آن، ایران، چین و روسیه در ابتکار پکن یک نشست سه‌جانبه برگزار کردند و پس از آن وزارت خارجه چین «موضع پنج‌گانه» خود درباره مسئله هسته‌ای ایران را منتشر کرد؛ نکاتی که پاسخ اصلی وضعیت امروز را در بر دارد. محور نخست این بود که برجام باید مبنای هر توافق جدید قرار گیرد؛ چین همچنان برجام را به رسمیت می‌شناسد و برای حفظ آن هزینه داده است. برخلاف روسیه که در برخی حوزه‌ها ملاحظات خاص خود را نسبت به توانمندی‌های ایران دارد، چین از منظر ژئوپلیتیک چنین دغدغه‌ای ندارد و موضعی بازتر دارد. پس از نشست سه‌جانبه، چین و روسیه در شورای امنیت اعلام کردند اسنپ‌بک را به رسمیت نمی‌شناسند. هرچند چین این موضع را در رسانه‌های داخلی برجسته نکرد، اما در اسناد سازمان ملل ثبت شده است. چین در همان سند پنج‌گانه تأکید می‌کند می‌توان «بر پایه برجام به چارچوبی تازه» رسید؛ پیشنهادی که با خروج آمریکا از توافق و فعال‌شدن اسنپ‌بک از سوی اروپا، همچنان یک مسیر دیپلماتیک معتبر ایجاد می‌کرد. چین همچنین چند بار به ایران هشدار داده رابطه با اروپا را از دست ندهد؛ زیرا اروپا را بازیگر موازنه‌ساز میان قدرت‌ها می‌داند. با وجود این فرصت‌ها، ایران پیشنهاد مشخص و عملی برای بازکردن مسیر جدید ارائه نکرد و عملا فضای بازی دیپلماتیک که چین باز گذاشته بود، بلااستفاده ماند.

اتفاقا خبرهایی هم آمده بود که چین خیلی تمایل دارد نقش میانجی بین ایران و اروپا یا ایران و آمریکا را ایفا کند.

حامد وفایی: دقیقا. حتی در جریان جنگ ۱۲روزه، چین از نخستین کشورهایی بود که در عالی‌ترین سطح اعلام آمادگی کرد که نقش مثبتی ایفا کند؛ اظهاری نادر که حتی در خبرهای کوتاه دیدار شی جین‌پینگ با یکی از رهبران آسیای مرکزی نیز گنجانده شد. با این حال، ایران از این پیشنهاد استفاده نکرد و در حالی که به روسیه، اروپا و کشورهای منطقه مراجعه کرد، از ابتکار چین بهره نگرفت. در موضع پنج‌گانه چین درباره ایران، اصل مهمی وجود دارد: تناسب میان حقوق و تعهدات. چین تأکید می‌کند ایران متعهد است به سمت سلاح هسته‌ای نرود و در چارچوب‌های بین‌المللی از جمله NPT باقی بماند؛ در مقابل باید حق استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای را داشته باشد. خروج از NPT یا عبور از قطع‌نامه‌ها، به معنای از دست رفتن حمایت چین است؛ همان‌گونه که در دوره احمدی‌نژاد رأی چین علیه ایران ثبت شد. چین نگاه ایدئولوژیک ندارد و با طیفی از بازیگران متضاد -از کره شمالی و سوریه تا اسرائیل و عربستان- بر مبنای منطق برد-برد کار می‌کند و امروز خود را حافظ نظم موجود بین‌المللی می‌داند و تحریم‌های یک‌جانبه را غیرقانونی می‌شمارد، به همین دلیل همچنان از ایران نفت می‌خرد و همکاری‌های اقتصادی و نظامی را ادامه می‌دهد. اما این حمایت مشروط به پایبندی ایران به برجام و NPT است. اگر ایران اعلام کند هیچ قطع‌نامه‌ای را نمی‌پذیرد، همان مسیر پرهزینه گذشته تکرار می‌شود و حتی چین نیز از دست خواهد رفت. چین مدافع بی‌چون‌وچرای ایران نیست، اما به دلایل ژئوپلیتیک و اقتصادی به حضور ایران در معادلاتش نیاز دارد و سطح این حمایت مستقیم به انتخاب‌های داخلی و خارجی ایران بستگی دارد.

خب یک نکته خیلی مهم وجود دارد جناب وفایی برای تبیین دقیق‌تر تمایز چین و روسیه. آقای ظریف جمله بسیار مهمی گفتند که سیاست کلان روسیه در قبال ایران این است که همیشه یک «تنش کنترل‌شده» بین ایران و غرب وجود داشته باشد؛ نه به جنگ تمام‌عیار برسد، نه به صلح دائمی. آیا می‌توانیم همین را درباره چین هم بگوییم که سناریوی ایدئال پکن در دوره پساماشه هم یک تنش مدیریت‌شده و کنترل‌شده بین ایران و غرب باشد؟

حامد وفایی: من بعید می‌دانم. ببینید، همان‌طورکه عرض کردم، روسیه با چین در این مسائل خیلی فرق دارد. چین اساسا در پارادایم «ثروت» عمل می‌کند، نه صرفا پارادایم «قدرت سخت». در پارادایم ثروت، شما به امنیت و ثبات نیاز دارید. یک ایران باثبات، یک افغانستان باثبات و یک آسیای مرکزی باثبات، خیلی بیشتر از یک منطقه پرتنش، تأمین‌کننده منافع ملی چین است. ولی داستان روسیه و آمریکا با ایران فرق می‌کند.

یعنی اگر ایران برود سمت مذاکره جدی با اروپا یا آمریکا درباره برنامه موشکی، مسائل منطقه‌ای یا هسته‌ای، برای چین تهدید نیست؟

حامد وفایی: نه، برای چین تهدید نیست. اتفاقا بخشی از توان موشکی که الان در منطقه وجود دارد، پشتش چین است. پایگاه‌های موشکی عربستان را ببینید؛ اتباع چینی در آن کار می‌کنند.

مثلا اگر یک‌دفعه دوباره پژو برگردد، بنز برگردد، جنرال‌موتور برگردد و خودروسازهای چینی را کنار بزنند، واقعا چین احساس تهدید نمی‌کند؟

حامد وفایی: این کاملا به خودمان برمی‌گردد که چرا هنوز نگاه راهبردی شکل نداده‌ایم. شما خودتان را جای چین بگذارید؛ کشوری مثل ایران در این موقعیت ژئوپلیتیک فوق‌العاده قرار گرفته و یک «دکّان دونبش» دارد، اما درست از آن استفاده نمی‌کند. مشکل اصلی، انحصارگرایی و نوسان‌های شدید در سیاست اقتصادی است؛ گاهی تمام بازار به فرانسه واگذار شده و زمانی دیگر یک‌باره به چین. نگرانی چین حضور رقبا نیست، بلکه نبود یک چارچوب پایدار و روشن برای همه بازیگران است. در عصر جدید که محور اصلی «زنجیره‌های ارزش» است، ایران می‌تواند هم‌زمان با اروپا، چین، روسیه، کره جنوبی و آسیای جنوب شرقی همکاری کند تا هیچ کشوری احساس انحصار نکند؛ الگویی که امارات، پاکستان و حتی اسرائیل پیش از جنگ دنبال می‌کردند. اکنون یک پنجره طلایی واقعی در آسیا پیش‌روی ایران قرار دارد: سازمان همکاری شانگهای، بریکس و توافق‌های اقتصادی با اوراسیا. با جمعیت جوان، موقعیت ژئوپلیتیک بی‌نظیر و زیرساخت‌های اروپایی، ایران می‌تواند با هر دو سوی شرق و غرب کار کند. در حالی که چین از تولید صرف به سمت فناوری و برند حرکت می‌کند و در «میانه زنجیره ارزش» خلأ ایجاد شده، هند در حال جایگزینی چین است و ایران می‌تواند همان قطعه مهم این میانه باشد؛ اگر برنامه‌ریزی کند. ایران باید به‌جای ارائه «لیست خرید و فروش» به چین، برنامه توسعه ۱۰ساله روی میز بگذارد: سهم مشخص چین در انرژی، پتروشیمی یا ریل. فقط در این صورت چین سرمایه‌گذاری راهبردی و بلندمدت خواهد کرد. همین منطق درباره اسنپ‌بک نیز صادق است: چین اقدام اروپا و آمریکا را نقض تعهدات می‌داند، چون ایران به برجام پایبند بوده است؛ اما اگر ایران از NPT یا چارچوب‌های نظارتی خارج می‌شد، واکنش چین متفاوت بود. در نهایت، روابط ایران و چین پر از مصداق اما فاقد مفهوم راهبردی مشترک است. ایران باید برای این رابطه، یک چارچوب فکری و راهبردی جدید در قرن بیست‌ویکم تعریف کند؛ نه صرفا معامله کالا، بلکه مشارکت ساختاری در زنجیره ارزش جهانی.

نوبت اول

فراخوان مناقصه همراه با ارزیابی کیفی

شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی ایران
شرکت پالایش نفت آبادان (سهامی عام)

شرکت پالایش نفت آبادان در نظر دارد مناقصه مشروحه ذیل را از طریق سامانه تدارکات الکترونیک دولت برگزار نماید، کلیه مراحل برگزاری تشریفات مناقصه از دریافت اسناد ارزیابی کیفی و سایر مراحل بعدی مناقصه از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به آدرس WWW.SETADIRAN.IR انجام خواهد شد.

ردیف	شماره مناقصه در دستگاه مناقصه گزار	شماره مناقصه در سامانه ستاد	شماره تقاضا	موضوع	مبلغ تضمین شرکت در مناقصه به ریال	برنامه زمان بندی مراحل مناقصه
۱	۴۰۲/۱۸۹/ک	۲۰۰۴۰۹۲۱۷۹۰۰۰۶۵۸	40-90-0244700008/G18	۴ عدد یونیت ترانس ۴۰۰/۳۳۰۰ ولت	۷/۳۹۸/۴۰۰/۰۰۰	الف- مهلت دریافت اسناد ارزیابی کیفی از سامانه ستاد ۱۴۰۴/۰۹/۰۸ لغایت ۱۴۰۴/۰۹/۱۹ ب-آخرین مهلت ارائه و بارگذاری اسناد ارزیابی کیفی توسط مناقصه گران: مورخ ۱۴۰۴/۱۰/۰۳

شناسه آگهی : ۲۰۵۹۵۰۲
نوبت اول : ۱۴۰۴/۰۹/۱۲ نوبت دوم : ۱۴۰۴/۰۹/۱۵

روابط عمومی – شرکت پالایش نفت آبادان

۵۵۹۸

آگهی فراخوان ارزیابی کیفی مناقصه گران
تجدید مناقصه عمومی یک مرحله ای شماره ARO4/39
تحت عنوان: تعمیرات اساسی در بخش مکانیکی و تجهیزات اطفاء حریق خودروی کفساز بنز ۵۷۰۰ لیتری

شرکت پالایش نفت امام خمینی(ره) شازند (سهامی عام)

شرکت پالایش نفت امام خمینی(ره) شازند در نظر دارد خدمات موضوع صدرالاشاره را از طریق مناقصه عمومی یک مرحله ای مطابق اسناد مناقصه به پیمانکار واجد شرایط واگذار نماید. شرکتهای متقاضی می توانند جهت دریافت اطلاعات بیشتر و شرایط شرکت در مناقصه ذیل به سایت اینترنتی شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره) شازند به آدرس WWW.IKORC.IR مراجعه نمایند.

۱- موضوع مناقصه :
الف) شرح مختصر:

ردیف	شماره مناقصه	موضوع مناقصه	مدت	مبلغ تضمین شرکت در مناقصه (ریال)
۱	AR04/39	تعمیرات اساسی در بخش مکانیکی و تجهیزات اطفاء حریق خودروی کفساز بنز ۵۷۰۰ لیتری	۶ماه شمسی	۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال

ب) تضمین مورد قبول شامل : ضمانتنامه بانکی / چک تضمینی / چک بین بانکی / واریز وجه نقد
ج) شرکت در رد یا قبول هر یک یا تمام پیشنهادها بدون آنکه محتاج به ذکر دلیل باشد مختار است.
د)متقاضیان بایستی دارای گواهینامه صلاحیت پیمانکاری معتبر از مراجع ذیربط باشند.
۲- کلیه اشخاص حقوقی واجد شرایط میتوانند جهت دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی مناقصه صدرالاشاره مطابق تاریخ های ذیل به آدرس اینترنتی فوق الذکر مراجعه نمایند و پس از دریافت اسناد و مطالعه آن، مستندات ارزیابی کیفی مورد نظر را در قالب یک فایل با نام موضوع مناقصه در قالب لوح فشرده و در مهلت مقرر به آدرس ذیل آگهی فراخوان تحویل و یا ارسال نمایند. بدیهی است پیشنهاد هایی که با شرایط مندرج در فراخوان اختلاف داشته باشند و یا بعد از مهلت مقرردر فراخوان ارسال گردند ترتیب اثر داده نخواهد شد. ضمنا پس از مراحل ارزیابی کیفی متقاضیان ، از شرکتهای واجد شرایط تایید شده جهت ادامه فرآیند مناقصات دعوت به عمل خواهد آمد.
۳- مهلت ارسال تقاضا (اعلام آمادگی)و دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی:
۳-۱- مهلت ارسال تقاضا و دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی : از روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۱۲ لغایت روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۱۹
۳-۲- آخرین مهلت ارسال اسناد استعلام ارزیابی کیفی : روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۲۶
۳-۳- تاریخ گشایش پاکات اسناد مناقصه متعاقباً اعلام می گردد.
۴- نام و نشانی دستگاه مناقصه گزار: شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره)شازند واقع دراستان مرکزی- اراک- کیلومتر۲۰جاده بروجرد- ساختمان مرکزی- طبقه سوم- مدیریت کنترل پروژه و توسعه پایدار(امور پیمانها) شماره تلفن۳۳۴۹۱۰۹۶-۰۸۶شماره نمابر ۳۴۱۶۶۰۸۴-۰۸۶

روابط عمومی شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره)شازند

۵۶۰۴